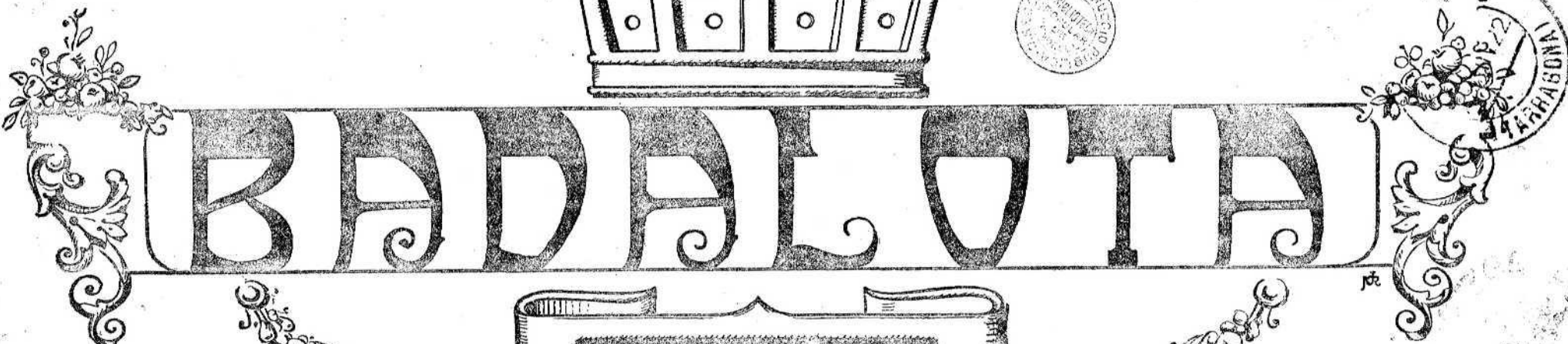
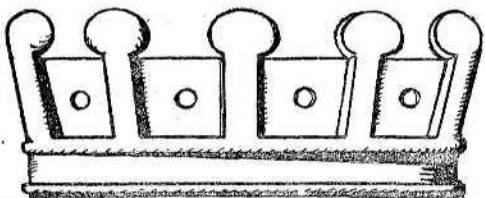

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

AGENCIA D'ARBÓS

Rambla Gener, 1, i Carrer Major, 64. - Teléfon 691

Negociem els cupons de venciment primer Desembre vinent, quin liquit ens siga conegut
Negociem també els de les Cédulas Argentines 6 per 100 noves, de venciment primer Gener 1923.

Valors - Girs - Canvis

Comptes corrents en pessetes i monedes estrangeres
Dipòsits en custodia

CAIXA D'ESTALVIS

Imposicions a la vista, abonem 3 i mitj per 100.

Id. a sis mesos » 4 per 100

Id. a un any » 5 per 100

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CASA CENTRAL: Apodaca, 24, (edifici propi) Tarragona

CAIXA AUXILIAR: Borsí de Tarragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agencies: MORELL i TORREDEMBARRA

ACTE DE JUSTICIA

La dada de 9 de Desembre d'enguany, elligarà el nom de l'Arbós amb el dels po- les que plens de vitalitat saben ennoblirse per llurs actes i sentiments. Car en aquell om practicarà un acte de justícia.

Justícia, es donar a cada u ço que li per- oca. Amor, exigeix tornes d'amor. Al a- prair amb una expressió d'afecte l'amor ue per nostra vila a palesat son actual rector el Rvnt. D. Gaietà Viaplana, no fa- á mes que retornar-li ço que li es degut. racticarà, doncs, la Justícia.

Però hom podria objectar-nos: amor és mpulsiu, es vessa quan un menys hi pensa, no espera dates ni ocasions a propòsit, si- ió que actua amb espontaneïtat.

Veritat és. No obstant ens congratulem de que l'Arbós no exterioritzi fins ara aques- ta estimació i respecte, puix així palesa que no obra impulsat per un entusiasme de mo- ment, fonadís, susceptible de posteriors rectificacions, sinó que l'acte que vol rea- litzar—i podríem dir que està ja realitzan a l'oferir tots els veins la seva cooperació— ve fonamentat sobre la sòlida roca de 25 anys d'anar-se compenetrant l'homenatjat amb el poble i el poble amb ell; avençant pas a pas dins una simpatia cordial, que ve aquilatada per la pedra de toc del temps que borra els efectes postissos i dona relleu als veritables. Així l'homenatge esdevé ple- nament conscient. Té tot l'aroma del vi ran-

ci que om guarda gelosament a través les anyades, en el recó més reservat, fent que esdevingui un veritable nèctar, per treur'l a taula en un dia de festa magna i familiar.

I aquell dia en el qual celebrarà el vint- i-cinc aniversari de conviure amb nosaltres, no en serà una d'aquestes diades familiars? No ha intervingut ell en nostres fets més íntims, en els fets que capgiren les cases, com són: llegitimació i santificació de nos- tres amors, fer néixer a la gràcia del bap- tisme al fruit d'aquestos amors, acudir al capsal del llit del moribund, portar a la fos- sa nostres pares, fills, germans...? I quí ha intervingut així, durant tant llargs anys, en els esdeveniments capdals de nostres llars; que ha sentit joi de nostres alegries, com- miseració de nostres penars, que ens ha donat consell, guia espiritual, ajut mate- rial... no havem de considerar-lo com un amic íntim, i millor encara, com un membre de la família arbossenca? I més havent es- ment que no satisfet d'estar present a nos- tra actualitat, s'ha remontat pel curs dels segles pretèrits treient de l'incògnit els fets de nostres avantpassats, reseguint-los, com- pilant-los, vivint-los un per un; participant de tal faísó de la vida tota de l'Arbós: la present i la passada. No és motiu aquest, prou per ell sol, a que, arribat el dia de la major edat de sa estança entre nosaltres el considerem com arbossenc, l'asseiem en la taula de nostres efectes i li aboquem el vi de nostre agraiment, que guardem des d'anys en el millor recó de nostres afec- cions, cuitosos de que no s'esbravi per tal de poder-lo oferir flairós, immaculat, ens enterboliments guaitat al través, a la llum de la justícia?

Per aixó l'Arbós, al portara terme aquest acte justicier, ha de sentir el joi d'haver esteriorit-zat sos sentiments no quan encara podien ésser esventadissos, sinó a l'assolir- ne la plenitut i per tant poder-ne fer mos- tralla sense temences i rublerts de vigoria.

Converses filològiques

Considerem que és molt important pels catalans saber escriure bé la nostra llengua, i com que estem en un període de confusions respecte les gràfiques catalanes, ens ha semblat bé publicar en aquesta secció les «Converses Filològiques» que van apareixent en *La Publicitat* signades per en Pompeu Fabra, l'autoritat més gran dintre la filologia catalana. Així els nostres llegidors podran esmenar els errors més freqüents en que incorren la majoria a l'escriure català. Comencem, doncs, la tasca.

I.

Continuar una cosa que avia estat interrompuda es diu en català, *reprendre-la*. *Reprendre* tradueix així el mot castellà *reanudar*. Els nostres publicistes, però, en traduir *reanudar*, han cregut haver d'inventar un mot, i l'han creat entrant en el mot castellà. Imitació de *reanudar*, tenim avui *reanudar*. Imitació, però mal feta: *reanudar* és un compost de *re* i *anudar*; *anudar* és en català, *nudar*; per què doncs, *reanudar* i no *renudar*? *Reanudar* s'ha propagat ràpidament en la llengua escrita i ha donat l'origen a un derivat *reanudació*! (*La Publicitat* 10 d'Octubre). D'aquest mot lamentable en té la culpa aquell superflu i desgraciat *reanudar*. Deixem-nos d'una vegada de *reanudar* sessions, tasques, etc.: diguem *reprendre-les*. I, llavors no'n ocorrerà mai de dir *reanudació* en lloc de *represa*.

II.

Punt d'obir. Heu's aquí una expressió actualment ben en voga en la llengua escrita. No ens sembla, però, que sigui digna d'ésser definitivament acceptada.

Obir és un substantiu verbal de *obirar*. Ara bé, la admissió d'aquest verb en la llengua literària és ja molt discutible, essent com és una mera variant dialectal del verb *albirar*. Per una tendència dels parlars nord-orientals a canviar la *l* en *u* davant una labial, *albirar* és esdevingut *aubirar*, i de *aubirar* és sòsilit *obirar*. *Aubirar* reemplaçant *albirar* és com *aubar*, *aubercoc*, *auberginia*, *aufals*, etc., reemplaçant *alba*, *albercoc*, *alberginia*, *alfals*, etc. Si la llengua literària, rebuïant amb raó el canvi de *l* en *u*, prefereix *alba* etc. a *aubar* etc. ha de preferir així mateix *albirar* a *aubirar* o a *obirar*.

Però, àdhuc suposant que admetessim *obirar*, ¿per què inventar un *obir* per substituir *punt d'obir* a *punt de vista*? ¿Es que *punt de vista* no es perfectament admissible? És una expressió que retrobem en totes les altres llengües llatines. No és solament l'espanyol que diu *punto de vista*: el francès diu *point de vue*; l'italià *punto di vista*.

P. FABRA

Dialeg avicol

De com es fa creixer un poll fins arribar a gall en cinc minuts.

Es l'hora de l'ajoc. La Tereseta, a qui han arribat forasters, s'en va a veure la Dolors per a merar-li un pollastre. La Dolors pela patates al pas de la porta.

—Ola, Dolors; santa nit.

—Jo't fum, ¿tu per qui Tereseta?

—Ja ho pots veure. ¿Altrament no tindries pas una embostada de blat de moro per deixar-me? Dellonnes, sabs, te'l tornaria demà.

—Ai filla, s'en ha cullit tant poc enguany!

—Ja es veritat, Tereseta, però figurat que m'ha arribat el gendre i la fillola...

—Em sab greu, Dolors, però quasi no en tinc perquè el necessita l'aviram.

—Feste refuma, això sí que m'empipa. ¿Que en cries molta d'aviram?

—Ca! Una miseria; quatre gallinetes.

—Pollastres no?

—Crec que en tinc un. Vaig vendre els altres en el darrer mercat.

—Van baratos ara, no fa Tereseta?

—Borranga, que dius? ¡Caríssims van! Uns per altres en vaig treure a nou pessetes el parell.

—Ja vas tenir xaripa. Eren grossos, eh?

—Que t'haig de dir... com allò.

—I el que et queda, es de *recibo*?

—Petitet, però te lluc.

—*Bueno*, em pots deixar el blat-de-moro o no, Tereseta? Cuita, que ho tinc tard. Els hi haig de fer el sopar, encare.

—Que et diré. Dolors; em farà falta.

—Veuràs, doncs; si em volguessis ensenyar el pollastre, al menys no hauria fet l'anada per vinguda.

—Deu sab on s'haurà ajocat. Qui el caça en aquestes hores. Vina demà, al matí.

—Tindrè d'anar a comprar el blat-de-moro demà el matí.

—Si tant t'apressa no vindrà d'una embostada, te'l dixeré jo, el blat de moro.

—Me estimaria mes que m'ensenyessis el pollastre.

—Es que francament, Dolors, no me'l vul vendre. Es xic, ¡ai, Senyor!

—I be Tereseta, si tan xic es...

—¡Un pollet!

—Si em convingués... devegades, sabs? Un hom els paga per lo que valen.

—Em faràs cridar a la Sió. ¡Nooola, nooola, oh noia! Porta el llum. ¿Que has vist Sió el pollastre escuat? A la perxa del mig? Fes llum.

(En el galliner esclata un gros escàndol. Les gallines catesquejen, esvalotejen, i revolten mentres s'ou la veu de la Teresa que les apaivaga amb amonestacions i concells amorosos. L'altra resta al pas de la porta simulant indiferència mentres esguarda atentament auguris de pluja en el cel. La Tereseta compareix amb el pollastre a les mans.)

—Oldà, Dolors, pesa mes que no cria. Vejas.

—No te pit ni moca; además es escuat. Ja t'nies raó Tereseta.

—Si l'aparello amb una polla ningú m'hi dirà res. Es llarc, sabs, li manca ploma i es cresla petita, però t'asseguro que te vianda.

—Tot el que vulguis, si. ¿El deixo anar o vols tornar-lo a la perxa?

—Els que vaig vendre el dilluns passat no eren pas millors, uns regulars pollastres eren.

—I quant en voldries?

—Tu mateixa, Dolors, ja veus que es grosset, comte: a nou pessetes el parell, preu de pollater... valdria... valdria... valdria... quatre i mitja, no? És una galan pesa.

—Avans deies que era un pollet.

—Es que fan com la mainada: en pocs dies hi son: Una no s'en ataleia que te'ls trobes mes alts que tu.

—A quinze rals i mig estaria be. No es pas per mi, Tereseta.

—¿I a quant vindrien el parell a quinze rals?

—Veuràs... quinze i quinze... Si fossin deu i deu serien vint; un duro. Ara afegeix-n'hi cinc i cinc que son deu, i mig i mig que en fan un, diríem... Si, quasi el que en vas treure dels altres el dilluns.

—Oh, es que jo ara el trobo mes gros que els del dilluns; es enganyadó vist entre l'altre aviram.

—Miraré si els agrada. Tereseta. Si el volgues sin per setze. Que et puc dir jo?

—Setze! ¿que setze?

—Setze rals.

—Deu m'en reguard. Vaja en dos dies hi es, i t'asseguro que per Nadal no es venen capons de mes presència.

—Ho perderàs de menjar. Me l'emporto?

—No, ca, Dolors; espigolant pels camps es farà un pollestràs, no t'enganyo. Ja ho es, un pollestràs.

—Be doncs, Tereseta, tan amics com sempre.

—Vols callar! Si no haguessis sigut tu Disposas.

—Quina fosca?

—Vols un fanal?

—Quatre justes. Si o no?

—Donall, noia. Es allò que diem... Un altre tu pots fer-me un favor a mi.

—Sempre que convingui, Tereseta.

—I es clar, per això hi som en aquest mon; ajudar-nos els uns als altres. I no cal dir, Dolors, que t'enportes un gall com una torra.

PRUDENCI BERTRANA.

Les deu plagues del Pagà

Primera:

L'esperit de rutina i els prejudicis populars.

Segona:

La manca de coneixements professionals.

Tercera:

El cultiu d'excés de terra.

Cuarta:

La manca de capital o son mal empleu.

Quinta:

L'exagerada subdivisió de la terra.

Sexta:

El cultiu dedicat a una sola classe plantes.

Septima:

La devastació exagerada dels arbres.

Octava:

L'escassetat de la mà d'obra.

Novena:

Les plantes nocives, paràsites o criptomiques.

Décima:

Els animals i insectes danyosos.

El cuc del raim

(TRACTAMENT D'HIVERN)

En un anterior article nostre, al parlar dels jans de combatre el *cuc del raim* a la primavera a l'estiu, prometeren ocupar-nos del tractament hivern contra aqueixa plaga quan en fos temps nem avui a donar compliment a nostra oferta.

Recordem que amb la denominació de *cuc del raim* hi van compresos dos insectes que es desenvolupen paral·lelament: el *Cochylis* ambigüella i demis brotana; els quals, com tots els insectes abans d'arribar a la forma definitiva passen per reries transformacions o metamorfosis. La seva ma perfecte és la de papellona. Aquesta pon dels quals en neixen oruguetes, que són ço que nomenem *cuc del raim*, i que al alimentar-se del durant la seva floració i maduració, ens malen la collita en qualitat i quantitat. Arribades les orugues al seu total desenvolupament, segregen un fil de que, amb un destre moviment de cap, se l'enrotllen al voltant d'elles. Tancades dins el capull que han capdellat, es transformen en crisalides que durant son temps, es trasnuden en papellones; d'aquí els ous que s'aviven en cuquets, etc... petint-se el cicle de metamorfosis acabat d'indicar.

La *Cochylis* té dues generacions l'any: del 15 de Setembre. L'Eudemis tres: també de Maig a Setembre. Ambdues al final d'aquest últim mes es troben en l'estat de larva o oruga que s'amaga per sota l'escorça del cep i dins les cunyes de les estakes o canyes que s'empleen per a parrar-los o sostenir-los. Allí crisaliden en esdevint papellones a la primavera per a repetir les seves evolucions.

Els tractaments de primavera i d'estiu van gits a destruir aquets insectes quan tenen la forma de larva o bé de papellona. Destruir les crisalides en aquestes dues èpoques, no és pràctic pels mètodes que troben en la frondositat dels cepers. En canvi és molt factible a l'hivern; i de la mateixa manera a l'estiu.

de fer-ho ens en anem a ocupar en aquest article.

Hi ha tres procediments: escorçar, escaldar i l'ús d'insecticides.

Escorçar.—Consisteix en despullar el cep de les escorces velles i cremar-les. Es precisa recollir tota l'escorça: a l'efecte es posarà sota del cep i tot al volt de la soca un tros de roba o un plat gran de llana. L'escorça es tirarà en un sac per a cremar-la immediatament.

Es precisa fer aquesta operació ben feta, netejant totes les anfractuositats del cep i cremant tota l'escorça i porqueria que s'hagi tret. Si queda algun insecte agafat a la soca no és fàcil que, quedant sense abric, resisteixi l'intempèrie.

Per a escorçar s'han inventat varis instruments. Es faran servir uns o altres segons l'habilitat del treballador que els hagi de manejar i segons la part del cep que s'hagi de netejar. Per treure grosserament l'escorça de la soca i braços, hi ha els guants Sabaté de teixit de cotó de malla, la cadena Robert, la cinta Pepin, etc., que han d'esser manejats per homes. Per netejar els replecs i anfractuositats de es soques s'usen la rascleta Le Reve, la raspa Bertran, els raspalls d'acer, etc., el maneix dels quals requereix habilitat i poden ésser utilitzats per dones i xicots.

L'escorçat mecànic per mitjà de la cadena, quant etc., exigeix molt de cuidat i és oneros. S'ha recomanat l'escorçat parcial per mitjans químics. Un d'ells, molt senzill i que facilita la desagregació de l'escorça, esent el mateix temps tònic per la soca, és dipositar un grapat de sulfat de ferro en el punt d'unió dels braços. La pluja i l'humitat de la nit ajuden la difusió del solfat de ferro. Aquest procediment és recomenat perquè a mes de tenir certa eficàcia contra la clorosis, desagrega suficientment les escorces i permet que els tractaments d'hivern arribin millor a les crisàlides.

Escaldar.—Té per objecte destruir la crisàlida per mitjà de l'aigua bullenta abocada sobre les soques.

L'aigua s'escalfa en calderes a propòsit, i es distribueix sobre els ceps per mitjà de recipients d'un litre a un litre i mitg de cabuda. Aparells hi ha que permeten conduir l'aigua desde la caldera als ceps mitjançant tuberies flexibles. Es necessari que l'aigua al tocar l'insecte tingui al menys 60.º de temperatura. Com que al tirar-la sobre la soca es refreda es fa precis que a l'abocar-la estigui a 100.º. La quantitat necessaria és d'un litre per cep i si els ceps son molt vells, grossos i de molts caps, pot arribar-se'n a gastar de 2 a 3 litres.

La millor època per a aplicar aquest remei és a últims d'octubre i primers de novembre i quan més apropats a l'acabar-se de veremar millor, perquè molts cucs no hauran encara crisalidat i seran fàcilment morts. No s'aplicarà en els períodes de grans fets, ni en els dies de vent fort que refredaria ràpidament l'aigua. Es recomenat no operar quan els ceps són mullats de pluja perquè la temperatura de l'aigua disminuiria també molt. Si es fa necessari continuar el tractament en condicions desfavorables és precis augmentar considerablement la quantitat d'aigua gastada per cep. I millor que aplicar-lo en ple hivern, és esperar fins una vintena de dies abans de horronar el cep.

Insecticides.—S'apliquen untant les soques amb les seves solucions per mitjà d'un pinzell o be pulveritzant-les. Els tractaments amb insecticides, sembla, no tenen gaire eficàcia a l'hivern, degut a que l'insecte es troba ben abrigat dintre el capull que el defensa del contacte dels líquids verinosos.

Una de les fórmules a emprar és la M. Laborde: *Cals viva*: 30 quilos *Oli pesat*: 10 quilos *Sosa cáustica*: 1 quilo *Sulfur de carbó*: 5 litres *Aigua* 54 litres. S'aplica amb un pinzell.

El procediment que dona millor resultat es escorçar. Mes no es precisa escorçar cada any; pot fer-se aquesta operació, per exemple, cada 3 anys i als anys intermitjos aplicar l'escaldat o els insecticides. En casos d'invasions greus s'escorçarà.

Sempre queden insectes per destruir, però hauréu assolit disminuir-ne la massa; i els atacs ulteriors seran si no inofensius al menys reduïts a proporcions moderades.

Els tractaments d'hivern son importantíssims, ja que les invasions de l'estiu provenen dels insectes que hivernen sota les escorces. Per tant si volem disminuir els atacs, és precis prevenir-nos, examinant la soca per veure si s'hi troben crisàlides vives; i en cas afirmatiu deduir si el seu nombre fa precis el tractament d'hivern o no. A aquest fi escorçaran varis ceps en diferents indrets de cada vinya, triant les soques més grosses i els llocs més abrigats, i es comptaran els capulls que es trobin amb la crisàlida viva a cada cep. Segons L. Ravaz un proporció de 0 a 8 crisàlides per cep en general no ha de preocupar, perquè minvarà a la eclosió dels papellons; i si entre aquests hi ha tant de mascles com femelles, el nombre de ponedors serà encara mes petit. Sembla que en aquestes condicions, un es pot arriscar a no fer cap tractament d'hivern, exceptuant no obstant aquelles parcelles on totes les soques tinguin un promig de 8 crisàlides vives. Si a l'examinar les soques s'hi troben capulls buits aquests no deuen preocupar ja que segons M. Picard provenen de l'anyada anterior.

J. R.

FUTBOL

Amb motiu d'inaugurar-se un nou terreny de joc i continuant la festa interrompuda a causa del mal temps del dia 11, es celebrà el diumenge propassat en el veí poble de S. Jaume dels Domenys un partit Futbol entre el primer equip del Domenys F. C. i una selecció del primer i segon de l'Arbós F. C.

Per tal motiu en havent dinat sortí d'aquesta vila una caravana de tartanes amb els jugadors i bon nombre d'aficionats que els acompanyaren.

Així es descapdellà la festa per demés simpàtica.

Es traslladaren des d'el poble al camp d'esports les autoritats locals, una comissió de joves, donants d'una formosa bandera, i els equips del Domenys F. C., marxant al sò d'una orquestra. Acte seguit el Rvnt. Sr. Rector procedeix a la benedicció del camp i de la bandera, i després amb la ferma veu i frases sentides desplega un bell parlament entusiasta a l'ensenyà del Club, a l'Esport i a Catalunya. Grossa ovació que es reproduïx al terminar de llegir admirablement unes ben escrites quartel·les la padrina de la festa.

I començà el partit en el que es disputà una formosa copa de plata, ofrena d'un grup d'entusiastes de l'esport.

S'alinién els eqnips de la següent manera: Domenys F. C. Rovira-Giralt, Farré-Rovira J., Solé, Marcé-Jané P., Rovira A., Sicart, Campanera i Gol. Arbós: Solé B.-Nualart 1.º, Romagosa-Nualart 2.º, Llorens, Solé-Borrás, Sans J. Mas, Just i Tuset.

Comencen ambdós bàndols amb joc vistós i ràpid. Joc molt repartit tenint que entrar els defenses mantes vegades en acció. Els davanters arbosencs despleguen un joc de combinació bonic, i aprofitant en Mas una passada de l'extrem aconpleix el primer gol a favor dels grog-negres.

Torna a emprendre's la palestra amb braó i el mateix jugador aprofita l'avinentesa per a passar per segona vegada el marc del Domenys.

Fineix la primera part amb aqueix resultat i la segona part transcorre amb la mateixa energia de la primera. Lleuger domiui de l'Arbós; no obstant en Rovira A. que juga magníficament, tot sol es fa amo de la pilota, i passant miljos i defenses, d'un xut esplèndid marca el primer goal pel Domenys. Es ovacionat. Centrada la pilota, als cinc minuts, de falsó semblant, torna en Rovira a pas-

sar la meta arbosencsa. Ovació. L'empat és aconseguit. L'impaciència i angouxa s'apoderen de jugadors i públic, per veure quí assolirà la victòria, els ànims s'exiten i és difícil dir qui s'endurà la copa.

El Domenys és castigat amb un Penalty i en Mas aprofita l'ocasió per donar la victòria als groc-negres.

Va per acabar-se l'encontre i en Just aconseguix un altre goal pels arbosencs, finint el partit amb el resultat de 4 goals a 2 a favor de l'Arbós. Per tant la Copa que es disputava és entregada al capità de l'Arbós F. C. Mas, qui dona els tres «hurres» reglamentaris en mig de grans aplaudiments. Acte seguit el senyor Alcalde de Sant Jaume entregà als equips del Domenys F. C. les onze medalles ofrenades per l'Ajuntament.

Abans de començar el partit els capitans dels dos tims foren obsequiats amb sengles rams de flors per dues distingides senyoretes en representació de les damiselles que honoraven la festa.

CRONICA ARBOSSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XXV després de Pentecostès—A dos quarts de quatre Doctrina, i a les cinc Rosari, conclusió de la Novena a les Animes del Purgatori i sermó.

Divendres, per esser primer divendres de mes, Misa de Comunió i a la tarde a les cinc reunió de les conferències de San Vicens de Paul.

Misses: Demà a les sis per Agna Lidia Sommer; a les set per Ramón Albornà, i a dos quarts de vuit per Josep Escarrà; Dijous les tres per Rosa Rogé; Divendres a les sis per Jaume Urpí i dissapte a les sis per Francisco Janer (a. c. s.)

AGRICOLA

Havent clos el cicle de les «Notes Agrícoles» obert l'any passat en època pariona a l'actual, d'aquí endavant no podriem fer mes que repetir les indicacions allí donades, ja que la brvetat d'un *memorandum*, que elles han tingut, no dona espai a ampliacions.

Amb nostre indicacions mensuals no havem tingut pas la pretensió d'ensenyar res de nou a nostra pagesia, car ço que en elles havem exposat, de la experiència diària dels pagesos ho hem extret, ja que ells son els qui controlen les teories al aplicar-les en el treball cotidià de la terra i en determinan el veritable valor practic. No havem fet mes que recollir ço que sabia el de mes ençà i el demes enllà i abocar-ho sobre aquestes planes, formant un fons comú on cada u i retrobés els coneixements propis augmentats del saber dels altres.

PARTIT DE FUTBOL PER AVUI

Catalunya F. C. i Arbós F. C.

Disputant-se una Copa, ofrena d'un soci de l'Agrupació Deportiva «Arbós»

A dos quarts de tres de la tarda.

VARIA

El camp d'esports tapa la única escletxeta per on en dies de patit l'afició d'arrós podia disrutar les delícies d'un encontre. Ho sentim!!! ja que no tindrem feina a comptar els espectadors del palco de beneficència... ail del sindicat.

En Domingo Feliu treballant en unes obres a Vilafranca tingué la disort de que s'ensorrés una volta, caiguent ell des d'una alçaria de 5 metres. Sortosament llevat del susto corresponent i algunes lesions de poca importancia, no tingué altres conseqüències. Ho celebrem.

El dimecres passat, convidats pels Srs. J. Mas, F. Borrell i C. Mas, el metge Sr. Bonsoms i alguns seus amics de Barcelona portaren a cap una casera esplèndida per la rodalia, els acompanyaren diferents companys d'aquesta.

CASA EN VENDA

en bones condicions

Preu: 475 duros

Raó: en aquesta administració.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 43

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUYA (nom registrat)

(Medalla d'or en la Exposició de S. Sadurní de Noia)

CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

CASA RIBÉ

EBANISTERIA I FUSTERIA

SERRA MECÁNICA

Palma, 14 i 15

ARBÓS

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal

Arbós del Panadés

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

SASTRERIA
PUJOLHem rebut les darreres novetats per
a la propera temporada d'hivern

Major, 42

ARBÓS

Fábrica Mecánica de Serrar Fustes
de**Boronat i Esteve**Aquesta casa compra i vent fustes en brut i treballades. S'enca-
rrega de fer tota classe de caixes d'emballatge
especialment per a fruites.

Pels particulars tenim a sa disposició la serra a hores, preus modics.

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Muralla 26 i 28

Arbós del Penedés

Carles Mas Tarafa

Administració compra-venta de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals
capitals i poblacions importantsCASES PER VENDRE EN BON INDRET DE
LA VILA I DE TOTS PREUS**Terrenys propis per a edificar**

Major, 56

Arbós del Penadés

PINTURA.-DECORACIÓ

EMPAPERADOR

Francisco Ribas

Es preparen pintures pels aficionats

Carrer Major 54.

ARBOS

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. JuliveriCiments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escales, aigües,
lavabos, piques, waters, safareixos, dipòsits, tuberíes i balustres**CALITAT IMMILLORABLE.****ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.**

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811

VENDRELL

REPRESENTANT:

María Galvez Vda. Tarafa

Major, núm. 60 : Arbós

MAGATZEM DE GRANS I DESPULLESde **JOSEP GUASCH**

(PEPITO SEQUETES)

TEMPORADA DE SEMBRAEn aquesta acreditada casa trobareu tota classe de blats, ordís, i de-
més grans de llevar, com també abonos compostos i primeres materies
propies per sembrats i altres cultius de vostres terres.

AGRICULTORS

no compreu sens visitar aquesta casa, puig es limita a vendre als preus mes reduïts.

Carrer Major, 59 i Abeurador, 1.-Telef. 685.-Arbós del Penadés

Nota: Aquesta casa reparteix a domicili els encarrecs que se li facin.

¡OJO! Gran exactitud en el pes i la mesura